BESCHIKKING VAN DE PRESIDENT VAN HET HOF VAN 20 OKTOBER 1977 [1]

Nippon Seiko KK en anderen tegen Raad en Commissie van de Europese Gemeenschappen

Zaak 119/77 R

In de zaak 119/77 R

1. NIPPON SEIKO KK, te Tokyo,

2. NSK BEARINGS EUROPE LTD., te Londen,

3. NSK KUGELLAGER GMBH, te Ratingen,

4. NSK FRANCE SA, te Clichy,

ten deze vertegenwoordigd door Jeremy Lever, Queen's Counsel, of Gray's Inn, David Vaughan, barrister, of the Inner Temple, te Londen, en Messrs. Coward Chance, solicitors te Londen, en domicilie gekozen hebbende te Luxemburg ten kantore van J. C. Wolter, advocaat aldaar, Rue Goethe 2,

verzoeksters,

tegen

RAAD VAN DE EUROPESE GEMEENSCHAPPEN, ten deze vertegenwoordigd door zijn juridisch adviseur P. Brückner, en domicilie gekozen hebbende te Luxemburg bij N. J. Van den Houten, Europese Investeringsbank, Place de Metz,

en

COMMISSIE VAN DE EUROPESE GEMEENSCHAPPEN, ten deze vertegenwoordigd door haar juridisch adviseur R. C. Fischer, en domicilie gekozen hebbende te Luxemburg bij M. Cervino, Commissie van de Europese Gemeenschappen, Gebouw Jean Monnet,

verweerders,

geeft

DE PRESIDENT VAN HET HOF VAN JUSTITIE VAN DE EUROPESE GEMEENSCHAPPEN

de navolgende

1 — Procestaal: Engels.

BESCHIKKING

Ten aanzien van de feiten

1. Overwegende dat artikel 15, lid 1, sub a, van verordening (EEG) nr. 459/68 van de Raad van 5 april 1968 betreffende beschermende maatregelen tegen de toepassing van dumping en de toekenning van premies of subsidies door landen die geen lid zijn van de Europese Economische Gemeenschap (PB 1968, L 93, blz. 1) bepaalt:

„Wanneer uit het voorlopig onderzoek naar de feiten blijkt dat dumping wordt toegepast en wanneer voldoende bewijsmateriaal voor een schade voorhanden is, en de belangen van de Gemeenschap een onmiddellijk optreden noodzakelijk maken, dan wordt door de Commissie ...

... het bij wijze van voorlopig antidumpingrecht te waarborgen bedrag vastgesteld, welk bedrag zal worden geïnd overeenkomstig een later door de Raad krachtens artikel 17 te nemen besluit,

...

voorgeschreven dat het in het vrije verkeer van de Gemeenschap brengen van deze goederen afhankelijk moet worden gesteld van het stellen van een waarborg ter hoogte van bovenbedoeld bedrag";

dat de Commissie, inzonderheid gelet op voornoemd artikel, bij verordening (EEG) nr. 261/77 van 4 februari 1977 (PB 1977, L 34, blz. 60) heeft bepaald:

Er wordt een voorlopig antidumpingrecht van 20 % ingesteld op kogellagers, kegellagers en delen van kogellagers en kegellagers, van oorsprong uit Japan;

Voor het in de Gemeenschap in het vrije verkeer brengen van deze produkten moet een borgsom worden betaald overeenkomende met het bedrag van het voorlopig recht;

dat het voorlopig recht met een periode van ten hoogste drie maanden werd verlengd bij verordening (EEG) nr. 944/77 van 3 mei 1977 (PB 1977, L 112, blz. 1), welke verordening van toepassing zou zijn „tot de inwerkingtreding van een besluit van de Raad tot vaststelling van definitieve maatregelen, maar uiterlijk tot het verstrijken van een periode van drie maanden die begint op 5 mei 1977";

dat bedoelde definitieve maatregelen zijn vastgesteld bij verordening (EEG) nr. 1778/77 van de Raad van 26 juli 1977 (PB 1977, L 196, blz. 1), in werking getreden op 4 augustus 1977, welke verordening bepaalt:

„Er wordt een definitief antidumpingrecht van 15 % ingesteld voor kogellagers en kegellagers, van oorsprong uit Japan" (artikel 1, lid 1);

„De toepassing van dit recht wordt onder de gegeven omstandigheden geschorst" (artikel 1, lid 2);

„De bedragen van de zekerheidsstelling voor het voorlopige recht krachtens de bepalingen van de verordeningen nrs. 261/77 en 944/77 betreffende produkten vervaardigd en uitgevoerd door — onder meer — Nippon Seiko KK (hierna te noemen „NSK"), „zullen definitief worden geïnd voorzover ze het in deze verordening vastgestelde recht" — dat wil zeggen 15 % — „niet overschrijden" (artikel 3);

2. Overwegende dat op 10 oktober 1977 NSK evenals haar Europese doch-

terondernemingen NSK Bearings Europe Ltd., NSK Kugellager GmbH en NSK France SA (hierna tezamen te noemen „de dochterondernemingen") beroep tegen de Raad en de Commissie hebben ingesteld, betogende *onder meer* dat de dochterondernemingen elk tot 2 oktober 1977 het voorlopige recht tot in totaal bepaalde bedragen hadden betaald en voor verdere betalingen zekerheid tot bepaalde bedragen hadden gesteld bij wege van een „cautie" (NSK Bearings Europe Ltd.), „bankgaranties" (NSK Kugellager GmbH) of een niet nader bepaalde „garantie" (NSK France SA) en dat zij bij de financiering van deze betalingen of het verstrekken van deze garanties verliezen hadden geleden welke door verzoeksters nader worden toegelicht;

dat zij *onder meer* concluderen tot:
- nietigverklaring van verordening nr. 1778/77,
- subsidiair, nietigverklaring der verordening, voorzover verzoeksters of een hunner daardoor worden geraakt,
- nader subsidiair, nietigverklaring der verordening, voorzover daarin wordt bepaald dat de bedragen van de zekerheidsstelling voor het voorlopige recht definitief zullen worden geïnd van de dochterondernemingen,
- veroordeling van de Raad en/of de Commissie om de bevoegde autoriteiten in het Verenigd Koninkrijk, de Bondsrepubliek Duitsland en Frankrijk te gelasten de reeds aan die autoriteiten betaalde bedragen aan de dochterondernemingen „terug te betalen" met vergoeding van interessen tot een zodanig percentage als het Hof geraden zal voorkomen, vanaf de data van feitelijke betaling dier bedragen door de dochterondernemingen tot de data van feitelijke terugbetaling aan de dochterondernemingen,
- veroordeling van de Raad en/of de Commissie om de aan de dochterondernemingen toegebrachte schade te vergoeden met interessen tot een zodanig percentage en over een zodanig tijdvak als het Hof geraden zal voorkomen;

dat op 10 oktober 1977 NSK en de dochterondernemingen het Hof overeenkomstig de artikelen 185 en 186 EEG-Verdrag tevens hebben verzocht, in afwachting van het arrest op het beroep ten principale,
- de tenuitvoerlegging van verordening nr. 1778/77, voorzover bepalende, in artikel 3, dat het anti-dumpingrecht definitief van de dochterondernemingen zal worden geïnd, op te schorten,
- de noodzakelijke voorlopige maatregelen vast te stellen en met name de Raad en/of de Commissie opdracht te geven de bevoegde autoriteiten in het Verenigd Koninkrijk, de Bondsrepubliek Duitsland en Frankrijk te gelasten van de dochterondernemingen niet verder betaling te vorderen van:
  - de nog uitstaande — door verzoeksters nader genoemde — gedeelten van de bedragen, te betalen ingevolge artikel 3 van verordening nr. 1778/77,
  - enig ander bedrag of bedragen welke genoemde autoriteiten als voorlopig recht van de dochterondernemingen zouden verlangen, in afwachting van het arrest op het beroep ten principale,
- zodanige nadere voorzieningen bij wege van opschorting of voorlopige maatregelen te treffen als in de omstandigheden rechtmatig en redelijk voorkomen,
- de Raad en/of de Commissie te verwijzen in verzoeksters kosten;

dat verzoeksters tot staving van hun verzoek in hoofdzaak het volgende aanvoeren:

Bij niet-inwilliging van het onderhavig verzoek zouden de dochterondernemingen onherstelbare schade lijden; zij zouden dan op korte termijn het nog uitstaande voorlopige recht moeten betalen, of de voor dit recht gestelde zekerheid zou worden gerealiseerd, of dit recht zou in de drie betrokken Lid-Staten anderszins in rechte worden geïnd;

Zoals uit de gedingstukken blijkt, zijn NSK Bearings Ltd. en NSK Kugellager

GmbH reeds tot betaling gesommeerd en kan de betaling van de gevorderde bedragen niet veel langer worden uitgesteld; NSK France SA heeft ten adresse van haar raadsman op 4 of 5 oktober 1977 mededeling van de Franse douane ontvangen dat zeer binnenkort instructies aan de plaatselijke douanekantoren zouden uitgaan om het voorlopige recht in te vorderen, zodat te verwachten valt dat bedoelde autoriteiten in de loop van de week beginnend op 10 oktober 1977 zullen gaan aandringen op betaling;

Indien het Hof verzoeksters ten principale in het gelijk stelt, terwijl de dochterondernemingen thans worden gesommeerd het nog uitstaande voorlopige recht te betalen, dan „zullen zij het gebruik van hun geld hebben gemist of het geld hebben moeten lenen gedurende de geruime tijdsspanne tussen de betaling ... en de einduitspraak op het beroep ten principale";

Zoals blijkt uit de in het verzoek vermelde cijfers, is het aan de nationale douane betaalbare voorlopige recht telkens gedekt door een zekerheidsstelling, waarvan de kosten telkens aanzienlijk lager zijn dan de door de dochterondernemingen verschuldigde rente ingeval zij zouden worden gedwongen tot betaling van de uitstaande bedragen; verzoeksters verstrekken nadere gegevens over de maandelijkse extra uitgaven die in dat geval voor hen zouden ontstaan;

Indien anderzijds het Hof het onderhavig verzoek zou toewijzen doch het beroep ten principale zou verwerpen, zouden de dochterondernemingen eenvoudig het thans uitstaande voorlopige recht, waarvoor in allen gevalle volledige zekerheid is gesteld, moeten betalen;

Derhalve is er een duidelijk „praktisch evenwicht" ten gunste van toewijzing van het verzoek in kort geding, „waardoor de huidige *status quo* kan worden gehandhaafd";

Overwegende dat de Raad en de Commissie concluderen tot afwijzing van het verzoek, met veroordeling in de kosten, op de volgende gronden:

Wat betreft het eerste en tweede onderdeel van het verzoek, is de regel neergelegd in artikel 185 EEG-Verdrag dat een bij het Hof ingesteld beroep geen schorsende werking heeft; volgens artikel 83 van het Reglement voor de procesvoering is een uitzondering hierop alleen gerechtvaardigd, indien verzoeker feitelijke en rechtsmiddelen aanvoert, op grond waarvan de verzoeker voorlopige maatregelen aanvankelijk gerechtvaardigd voorkomen;

Verzoeksters voldoen niet aan deze eis; de inning van het voorlopige recht brengt hun geen schade toe, laat staan ernstige en onherstelbare schade; blijkens de door Raad en Commissie overgelegde cijfers maken de door verzoeksters genoemde maandelijkse extra uitgaven slechts een uiterst gering gedeelte uit van de gemiddelde maandomzet van de dochterondernemingen;

Financiële schade kan altijd worden vergoed, zoals juist uit verzoeksters vorderingen ten principale blijkt; verzoeksters hebben niet aangetoond dat, wanneer zij slagen in hun beroep ten principale, geen rente over de geïnde bedragen zou worden vergoed of betaling van die rente niet in rechte zou kunnen worden verkregen overeenkomstig het nationale recht van de betrokken Lid-Staten;

Van evenwicht gesproken, dient de op verzoeksters gelegde financiële last ook te worden afgewogen tegen de noodzaak om de doeltreffende werking van de gemeenschapsregelingen, met name op handelsgebied, te verzekeren;

Met betrekking tot het derde onderdeel van het verzoek hebben verweerders geen enkele rechtsgrond aangevoerd;

Ten aanzien van het recht

1 Overwegende dat de Raad en de Commissie niet hebben betwist dat de bevoegde Britse, Franse en Duitse douaneautoriteiten erop aandringen dat de in artikel 3 van verordening nr. 1778/77 voorgeschreven, uitstaande betalingen onmidellijk worden verricht, en evenmin hebben betwist dat de dochterondernemingen de door verzoeksters genoemde extra lasten zullen hebben te dragen ingeval het verzoek van laatstgenoemden in kort geding wordt afgewezen;

2 dat het niet mogelijk was in het kader van de onderhavige procedure met zekerheid vast te stellen of bij toewijzing van verzoeksters' beroep ten principale deze uitgaven ten volle zullen worden vergoed;

3 dat bij de vermoedelijke duur van het geding ten principale lasten van de hoogte als door verzoeksters genoemd, niet als te verwaarlozen zijn te beschouwen;

4 dat anderzijds de Raad en de Commissie niet hebben vermogen aan te tonen dat de vaststelling van de gevraagde voorlopige maatregelen de Europese Economische Gemeenschap aanmerkelijk zou benadelen, indien de dochterondernemingen de bestaande zekerheidsstelling in stand houden tot de ingevolge artikel 3 van verordening nr. 1778/77 te betalen, uitstaande bedragen en indien verzoeksters in het beroep ten principale in het ongelijk zouden worden gesteld;

5 Overwegende dat door verzoeksters aldus terecht zijn aangevoerd omstandigheden waaruit blijkt van het spoedeisende karakter van het verzoek, alsmede middelen feitelijk en rechtens, op grond waarvan een opschorting van de toepassing van genoemd artikel 3 op verzoeksters aanvankelijk gerechtvaardigd voorkomt (artikel 83, paragraaf 2, Reglement voor de procesvoering), voorzover het betreft de door de dochterondernemingen ingevolge artikel 3 verschuldigde maar door hen nog niet betaalde bedragen;

6 Overwegende dat mitsdien in zoverre de toepassing op verzoeksters van genoemd artikel moet worden opgeschort tot het eindarrest in de zaak *NSK en anderen* t. *Raad en Commissie* (zaak 119/77), mits en zolang de dochteron-

dernemingen voor de nakoming hunner verplichting zekerheid blijven stellen tot de uitstaande bedragen die zij hebben te voldoen op grond van artikel 3 van verordening nr. 1778/77;

7 Overwegende dat de beslissing omtrent de kosten moet worden aangehouden tot het eindarrest in de zaak 119/77;

De President van het Hof van Justitie van de Europese Gemeenschappen

uitspraak doende bij voorraad,

beschikt:

1. **De toepassing van artikel 3 van verordening (EEG) nr. 1778/77 op Nippon Seiko KK, NSK Bearings Europe Ltd., NSK Kugellager GmbH en NSK France SA wordt opgeschort tot het eindarrest in de zaak NSK en anderen t. Raad en Commissie (zaak 119/77), voorzover het betreft de door de dochterondernemingen ingevolge genoemd artikel verschuldigde maar door hen nog niet betaalde bedragen, mits en zolang de dochterondernemingen voor de nakoming hunner verplichting zekerheid blijven stellen tot bedoelde bedragen;**

2. **De beslissing omtrent de kosten wordt aangehouden tot het eindarrest in de zaak NSK en anderen t. Raad en Commissie (zaak 119/77).**

Luxemburg, twintig oktober negentienhonderdzevenenzeventig.

De griffier

A. Van Houtte

De president

H. Kutscher